

Schrijver Wij zijn niet in het theater. Want ze zullen de deuren beneden komen inslaan. En ons allemaal redden. Hierbinnen heerst een verschrikkelijke leugenachtige sfeer, en de personages in het drama zeggen niet meer dan wat ze hardop mogen zeggen ten overstaan van kwetsbare dames, maar ze verzwijgen hun werkelijke angst. Daarom wil ik geen acteurs maar mannen van vlees en bloed en vrouwen van vlees en bloed, en wie niet wil luisteren houdt zijn oren maar dicht.

Toeschouwer 1 Laten we gaan, lieveling. Deze man zal ten slotte nog met de een of andere gruwelijkheid komen.

Toeschouster 1 Ik zou liever blijven. Het thema interesseert me.

Schrijver U bedoelt dat het leven u interesseert. Het ongelofelijke leven dat het theater niet heeft op die manier. Enkele dagen geleden kon ik op deze zelfde plaats een paar vrienden als tranentest een sterke scène presenteren waar die man van u niet in zou geloven. In een kleine kamer stierf een vrouw van de honger. Haar twee kinderen die ook honger hadden, speelden met de handen van de dode, liefdevol alsof het twee witte broden waren. Toen het donker werd, ontblootten de kinderen de borsten van de dode en vielen erop in slaap, nadat ze een doos schoensmeer hadden opgegeten.

Toeschouwer 1 Wat overdreven!

Schrijver Luis weet dat ik de zuivere waarheid spreek.

Toeschouwer 1 We gaan, zeg ik je!

Toeschouster 1 Ach, doe toch niet zo. In het theater is alles gelogen.

Schrijver Het is niet gelogen! Het is waar!

Toeschouster 1 Nou, als het waar is, dan gaan we! Wat afschuwelijk! Hè, wat onaangenaam!

Toeschouwer 1 (vertrekkend, tot de suppoost)

Laat een taxi komen!

Toeschouster 1 Hoe kon je toestaan dat ze in mijn bijzijn zulke dingen zeggen? Het was waar! En waarom hebben ze hen niet onmiddellijk opgepakt?

Toeschouwer 1 Kom nou maar! Ik wist wel dat je er onwel van zou worden! (Beiden af.)

Jongeman (in rok, vanuit de benedenloge) Als u zo doorgaat, laten ze u alleen achter.

Schrijver Aha! was u hier?

Jongeman Ja, uw experiment interesseert me bijzonder.

Stem (van achter de schermen) Lorenzo! Mijn Lorenzo!

Schrijver Excuseert u mij. (Richt zich tot de bediende met de kop koffie.)

Jongeman Ik denk dat deze mensen u niet laten begaan. Het is toch zo mooi, theater! Wat gaat u doen met de zilveren bekers, het hermelijnbont?... Die stem, die twee keer geklonken heeft, raakt mij veel meer dan een echte doodskreet...

Schrijver Dat alles is al uit het theater verdwenen. (Tot de bediende) Waarom breng je zo weinig koffie en zulke slechte?

Bediende Ik morste per ongeluk. Alles was donker en ik stuitte op een paar vissers die zongen met een paar loden vissen op hun hoofd. Daarna vielen er een paar gaasdoeken helemaal over me heen, een paar gaasdoeken vol met vliegen, en een oude man zei me dat het nevel was. Ik ben dit niet gewend en werd bang.

Schrijver Bang voor dingen die geschilderd zijn.

Bediende In mijn café is licht.

Schrijver En daar schrik je niet?

Bediende Nee, mijnheer.

Schrijver Komen er veel dronkaards?

Bediende Ja.

Schrijver En er wordt gepraat?

Bediende Er wordt gepraat over dronkemanszaken. Gisteren brachten ze een kind en een grote kalkoense haan mee en wedden erom wie het eerst dronken zou worden. Het kind gaven ze cognac en de kalkoen anisette met krummeltjes tabak. Gelachen dat we

hebben. Het kind werd het eerst dronken en het sloeg met zijn hoofd tegen de muur. De kalkoen hebben ze later de kop afgesneden met een scheermes. En ze aten hem op.

Jongeman Ziet u? Deze jongen zou tranen storten om een goed vertelde liefdesgeschiedenis.

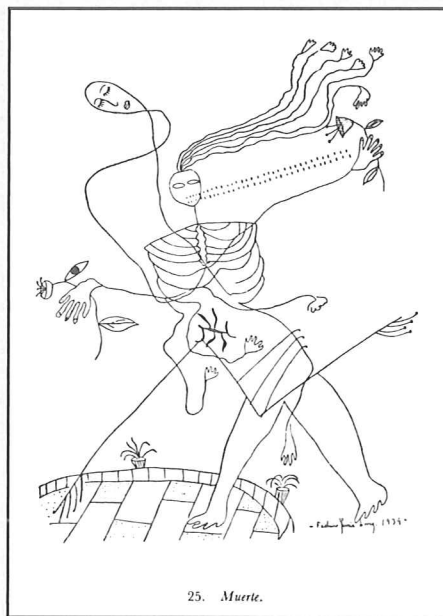
We hebben het toneel nodig! U zult falen!

Schrijver Waarom heb je het niet tegengehouden?

Bediende Ik moet aardig zijn tegen de klanten.

Schrijver En je was niet bang?

Bediende (lacht) Hoe zou ik bang moeten zijn voor een kind of een kalkoen? Toen ze hem de kop afsneden, gaten ze hem nog een glas anisette in zijn open bek. Ze deden er bijna een half uur

Dood

over want het scheermes was bot.

Schrijver Hou je mond!

Bediende Daar schrikt u van? U zou eens met carnaval moeten zien. Vorig jaar kwam er een dronkaard die viool speelde. Ik moet nog lachen als ik eraan denk. Weet u wat dat voor een viool was? Dat was een kat, ruggelings gekruisigd op een wasbord, de strijkstok was een dikke bos braamtakken en als die langs het diertje gehaald werden, begon het vreselijk te miauwen, wat dienst deed als muziek voor het dansen van twee heel mooi geklede vrouwen, ja in satijn, de een als Pierrot en de ander als Colombina.

Jongeman Zingt u een smartlap voor hem en u zult eens zien wat een tranen!

Schrijver Wilt u me met rust laten?

Jongeman Ik wijs u er maar op. Zij die zich op hun scherpzinnigheid laten voorstaan, noemen het wreedheid, anderen afwijkingen, en ze draaien zich op hun andere zij om beter in slaap te vallen.

Schrijver Het is zaak ze wakker te schudden en de ogen te openen, ook al willen ze niet.

Jongeman Waarom?

Schrijver Om te zien.

Jongeman Wees er maar zeker van dat de helft van hen, net uit hun slaap ontwaakt, met de snaren van het conventiegetrouwe geweten nog niet gespannen, de bos braamtakken zal vragen om die genietend stevig langs het gekruisigde dier te halen.

Bediende En daar zouden ze heel goed aan doen. Katten zijn gevaarlijk, krabben kinderen en zijn niet trouw.

Schrijver (tot de jongeman) Ik wil niemand verbeteren. Ik wil alleen dat de mensen de waarheid zeggen. En hij daar zegt haar in het openbaar.

Jongeman Tot de helft.

Schrijver Natuurlijk, omdat zij nog slecht belicht is. Er moeten nog schijnwerpers komen die zo sterk zijn dat ze het hart van de spreker in brand kunnen steken en vernietigen. (Tot de bediende) U kunt gaan. (De bediende af.) (Zich naar links wendend.) Nee! Ik heb je gezegd dat je hier niet komt. Ik wil je niet zien. Ik ben de leugens moe.

Bediende (op) Mijnheer.

Schrijver Wat?

Bediende Wilt u zo goed zijn tegen het personeel te zeggen dat ze het licht aan moeten doen?

Schrijver Waarom?

Bediende Om eruit te komen.

Schrijver Volg de gang, til links aan het eind het gordijn op, loop door het repetitielokaal, en dan kom je via een trap op straat.

Bediende Maar...

Schrijver Kom, ga weg!

Bediende Maar ik ben bang. Ik moet over de nevel springen die op de grond ligt en bovendien zitten er twee grote vogels in het dakraam.

Schrijver Doe het licht aan! Er is niets aan de hand. U zult het zien. Een paar gaasdoeken en een paar beschilderde decordoeken.

Bediende Ja, ja, maar ze lijken echt.

Schrijver En als ze dat waren?

Bediende O! Als ze dat waren, een welgemikt schot...

Jongeman Bravo! Natuurlijk! (De bediende af.) (Drie harde slagen weerklinken en er valt een doek waarop een onwaarschijnlijk paleis geschilderd is.)

Souffleur (op) Mijnheer de regisseur, komt u niet bij de repetitie?

Schrijver Nee. Wat wordt er gerepeteerd?

Souffleur "De midzomernachtsdroom".

Schrijver De mensen kunnen bij "Othello" huilen en bij "De getemde feeks" lachen, maar "De midzomernachtsdroom" begrijpen ze niet, en ze lachen erom. Hoewel, het is maar beter ook dat ze er geen idee van hebben. Kent u het thema van het stuk?

Souffleur Ik ben souffleur. Ik kan dat niet zo goed uiteen zetten.

Schrijver Het is een somber thema.

Souffleur Ik word er heel vrolijk van.

Schrijver Toch is het niet vrolijk. Alles in het stuk is er op gericht te laten zien dat de liefde, van welke aard ook, een toevalligheid is, die wij volstrekt niet in de hand hebben. De mensen slapen, dan komt de elf Puck, laat ze aan een bloem ruiken, en als ze wakker worden, verlieven ze zich op de eerste de beste die voorbij komt, hoewel ze voor het slapen nog op iemand anders verliefd waren. Zo raakt de elfenkoningin, Titania, verliefd op een boer met een ezelskop. Een schokkende waarheid, maar een afbrekende waarheid kan tot zelfmoord leiden en de wereld heeft nu meer dan ooit waarheden nodig die troost bieden, opbouwende waarheden. Men moet niet aan zichzelf denken maar aan de anderen. Ik ga niet naar de repetitie.

Souffleur Hoe doen we de wind na, die in de bosscènes moet waaien?

Schrijver Zoals jullie willen. Door met gesloten mond te zingen. Laat me met rust. Het is de laatste keer dat ik een voet in het theater zet.

Actrice 1 (komt op, gekleed als Titania) Lorenzo! Lorenzo! Waarom kom je niet? Ik kan niet werken zonder jou. Als ik de zonsopgang niet zie, waar ik zo van hou, en niet blootsvoets door het gras ren, is dat alleen om jou te volgen en bij jou te zijn in deze kelders.

Schrijver (zuur) Waar heb je die zin geleerd? In welk stuk spreek je die uit?

Actrice In geen enkel. Ik spreek hem voor het eerst uit.

Schrijver Je liegt. Als het lichaam dat je hebt van jou was, zou ik je geselen om te zien of je de waarheid sprak.

Actrice Lorenzo.